

Roma in Oost-Europa (2)

Zo'n negen maanden geleden ben ik met twee gemeenteleden naar Mezovary gegaan. Na een reis van twee dagen kwamen we daar aan. Het blijft altijd een lange reis, maar wat is het geweldig om onze vrienden weer te zien en te ontmoeten.

Door covid en door de oorlog was het meer dan vier jaar geleden dat wij in Mezovary waren geweest. Voor ons gevoel was het veel te lang geleden dat we onze vrienden gezien hadden. In die vier jaar was er veel gebeurd en veel veranderd. Veel mensen, vooral mannen, waren vertrokken in verband met het oorlogsgeweld en de dreiging ervan.

Ellende

Het was heel rustig op straat. Zo rustig had ik het nog nooit gezien. En de situatie van de Roma was nog steeds niet veranderd. Ze hadden het net zo slecht of misschien wel slechter dan anders. Toch was het goed om onze vrienden en hen weer te ontmoeten. Naast de vele gesprekken die we met elkaar hebben gehad, hebben we ook wat zeilen opgehangen tegen de regen en hier en daar wat getimmerd. Je doet wat je kunt. Helaas konden we niet veel meer doen. Bij het zien van zoveel ellende krijg je tranen in je ogen. Je raakt er nooit aan gewend. Daar moet je ook niet aan wennen, want dan blijf je met de armen over elkaar zitten. Het is die ellende die ervoor gezorgd heeft dat wij al vele jaren naar Hongarije, Roemenië en Oekraïne zijn geweest. Dan denk ik allereerst aan de bestuursreizen van de Stichting Gypsy Mission waar ik heel veel jaren voorzitter van ben geweest. En dan denk ik ten tweede aan al die reizen die ik met jongere en ouders gemeenteleden heb mogen maken om iets voor de Roma te betekenen.

Hoop

In het begin hebben we veel brood uitgedeeld, want er was honger. Ook hebben we waterputten aan laten leggen, want het water dat zij dronken maakte veel Roma ziek. En waterputten zorgden voor schoon en fris water. Ook hebben we huisjes laten bouwen. Het doel van Gipsy Mission is altijd geweest om de maatschappelijke achterstandspositie van de Roma in Roemenië en Oekraïne te verbeteren. Ja, het begon met het uitdelen van brood, maar dat is het niet bij gebleven.

Van groot belang is het om de kinderen hoop te geven. Dat kun je het allerbeste doen door middel van onderwijs. Voor ons was dat natuurlijk het christelijk onderwijs. Onderwijs helpt om structurele verbeteringen te realiseren in de Roma-gemeenschap. Christelijk onderwijs zorgt voor ontwikkeling en bewustwording bij de kinderen waardoor zij uiteindelijk zelf bij gaan dragen aan oplossingen. De focus ligt op het christelijk onderwijs aan de Roma-kinderen. Wij geloven dat alleen God echte verandering teweeg kan brengen. Dat heeft Hij meermalen laten zien. Wij mogen zaaien, maar God moet de wasdom geven.

Projecten

Daarnaast worden op kleine schaal diaconale projecten met praktische hulp uitgevoerd. In de zomervakantie gaan er verschillende groepen van Nederlandse jongeren naar Roemenië en Oekraïne om daar onze Roma-vrienden te helpen. De Nederlandse jongeren gaan ernaartoe om te geven en dat doen ze met liefde, maar ze krijgen er nog veel meer voor terug.

Ze zien dat God ook in de levens van die zeer arme Roma aan het werk is. Ze zien dat God werkelijk levens kan veranderen. Veel van die jongeren heb ik mogen begeleiden naar het doen van belijdenis van hun geloof. Ook voor veel jongeren en ouderen is het een ontmoeting met grote gevolgen geworden. Daar mochten we afgelopen oktober in Mezovary weer getuige van zijn. Dat maakt stil en heel dankbaar. Onder miljoenen heeft God ook die ene Rom op het oog. Laten we dat nooit vergeten.

Zeester

Af en toe krijg ik de vraag of het zin heeft om in Oost-Europa onder Roma werkzaam te zijn. Dan vragen ze of het geen druppel op de gloeiende plaat is. Het doet me altijd denken aan het volgende verhaal: Op een strand in de Verenigde Staten waren duizenden zeesterren aangespoeld. Een zeester hoort in het water anders gaat deze dood. Een jongeman gooide de zeesterren een voor een terug de zee in. Een oudere man vroeg hem of dat wel zin had omdat er zoveel duizenden zeesterren op het strand lagen. Toen pakte de jongeman een zeester en zei tegen de oudere man: 'Voor deze zeester maakt het een heel groot verschil.' Daarom wordt er onderwijs gegeven aan de Roma-kinderen. Daarom wordt het Evangelie verteld aan de Roma. God geve dat het voor die ene of voor die velen een heel groot verschil mag zijn. En misschien kunt u en kun jij onder Gods zegen een verschil maken voor deze Roma. Het is maar een idee!

A.C. van der Wekken, Dokkum

Van groot belang is het om de kinderen hoop te geven. Dat kun je het allerbeste doen door middel van onderwijs.